

رئیس جمهوری زنان

درا بهام

رئیس جمهور باید از میان رجال مذهبی و سیاسی که واجد شرایط زیر باشند، انتخاب گردد؛ ایرانی الاصل، تابع ایران، مدیر و مدبیر، دارای حسن سابقه و امانت و تقوی، مؤمن و معتقد به مبانی جمهوری اسلامی ایران و مذهب رسمی کشور

این متن مربوط به اصل یکصد و پانزدهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در مبحث ریاست جمهوری و وزراء است که در فصل نهم - قوه مجریه - آمده است. متنی که با استفاده از یک واژه، هر دوره انتخابات هیاهوئی را آفریده است که جز بایقون پاسخ و تفسیر شفافی برای آن، خاموش نخواهد شد و ابهام همچنان باقی خواهد ماند، استمراری که به صلاح وحدت جامعه نخواهد بود. این واژه "رجال" است.

پس از انقلاب اسلامی، در یک همه پرسی حکومت اسلامی به رأی

گذاشتند شد و مردم به آن رأی "آری" دادند. به استناد همین قانون

اساسی "همبستگی گسترده مردان و زنان از همه اشاره و جناح های

مذهبی و سیاسی در این مبارزه به طرز چشمگیری تعیین کننده بود و

مخصوصا زنان به شکل بارزی در تمامی صحنه های این جهاد بزرگ

حضور فعال و گسترده ای داشتند. صحنه هایی از آن نوع که مادری

را با کودک در آغوش، ستایبان به سوی میدان نبرد و لوله های مسلسل

نشان می داد بیانگر سهم عمدۀ و تعیین کننده این قشر بزرگ جامعه

در مبارزه بود. اینکه واژه رجال و سهم گیری قدرت توسط مردان،

این همبستگی را با پرسش های متعددی مواجه کرده است.

۱- چگونه متن قانون اساسی از حضور بارز زنان در این جهاد

بزرگ دم می زند و صحنه مادر و کودک را نشانگر سهم عمدۀ زنان

در انقلاب من شمارد ولی در هنگام تعیین مسئولیت ها و مدیریت ها،

زنان را نادیده می کردد و مردان را واجد شرایط می داند. اگر معنای

"رجال" را مترادف با "مردان" بنذریم به محتوای قانون اساسی جفا

بنابراین درخواست یکی از نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی، اقداماتی را که برای بررسی واژه "رجل" در اصل ۱۱۵ قانون اساسی در دوره ششم و در کمیته زنان کمیسیون فرهنگی صورت گرفته بود به صورت یک مقاله با عنوان "رئیس جمهوری زنان در گرو تفسیر واژه ریاست" تنظیم شد که در نهایت در روزنامه شرق به چاپ رسید.

نظر به انتخابات دوره نهم ریاست جمهوری تصمیم گرفتم این مقاله را تکمیل و با اصلاحاتی در نشریه حقوق زنان به چاپ برسانم. زیرا که هر چهار سال یک بار مسئله حضور زنان در مدیریت های کلان جامعه به خصوص انتخابات ریاست جمهوری به عنوان حقی برای انتخاب شدن آنان مطرح است و نیاز است که هم مسئولان و هم زنان توجه به این حق را در اولویت قرار دهند. موضوعی که تا تحقق حقوق زنان، نوشتمن درباره آن هیچگاه کهنه نخواهد شد

۱۷ نظر فتوحی زادگان

اما زنان در دوره پیشین^۱ با کاندیدا شدن خود - هرچند که رد صلاحیت شدند - این موضوع را در معرض آزمون قرار دادند. نحوه برخورد با این موضوع به این گونه مطرح شد که رد صلاحیت آنان مربوط به جنس نبوده است. از این رو این معنا در جامعه قوت گرفت که با توجه به حساسیت ریاست جمهوری تأیید صلاحیت برای آنان حول محور چند شخصیت مطرح دور می‌زند و مربوط به جنس زن بودن نیست.

هیچکدام از اعضای شورای نگهبان به صراحت و از تربیون عمومی اعلام نکرد که زنان حق کاندیدا شدن برای

ریاست جمهوری را ندارند. این مثله با وجود پرسش‌ها و نظریه‌های متفاوت در این زمان شکل دیگری به خود گرفت. انتخابات مجلس هفتم موجب شد که این سؤال مجدداً بیان شود که آیا اداره امور کشور و ریاست جمهوری فقط از مردان برمی‌آید و زنان نمی‌توانند

ریاست جمهوری شوند؟ سخنگوی حقوقدان^۲ شورای نگهبان به پرسش یک خبرنگار تفسیر خود را از "رجال" اعلام کرد. به نظر او مردان واجد صلاحیت ریاست جمهوری هستند.

تلاش مجلس برای بررسی اصل ۱۱۵

قانون اساسی

در فهرست درخواست‌هایی که به کمیته^۳ زنان مجلس شورای اسلامی رسیده بود یکی بررسی

اصل ۱۱۵ قانون اساسی برای شفاف شدن عبارت "رجال مذهبی و سیاسی" بود. کمیته زنان کمیسیون فرهنگی مجلس ششم که پشتیبانی و همکاری دیگر نمایندگان زن را نیز معمولاً در اغلب امور داشت متنی را تهیه و برای تعدادی از اساتید دانشگاه و حوزه ارسال کرد. در این متن آمده بود که به "دبیال مسکوت ماندن بحث مربوط به عبارت "رجل سیاسی و مذهبی" مندرج در اصل ۱۱۵ قانون اساسی و عدم شفافیت این عبارت، درخواست می‌شود تا پاسخ خود را به منظور کمک به شفاف شدن عبارت مورد نظر و روشن شدن وضعیت زنان در ارتباط با

را برای این سمت مهیا می‌کردد که این نیاز به زمان داشت از این رو در برخی دوره‌ها زنان کاندیدا نشدند. قانون انتخاب رئیس جمهور کشور جمهوری اسلامی ایران نیز که مشتمل بر ۶۸۱ ماده و ۸۰ تبصره در تاریخ ۱۳۶۰/۴/۱۳ به تصویب رئیسه است نیز در فصل دوم - ماده ۱۰ - انتخاب شوندگان را دارای شرایطی دانسته که در بنداول آن چنین آورده است:

۱- از رجال مذهبی و سیاسی

در هیچیک از مواد این قانون ذکری از جنسیت نشده است.

آیا مشارکت برای زنان به معنای آن است که برای تعیین سرنوشت خویش فقط رأی بدهند؟

آیا زنان نمی‌توانند کاندیدا شوند تا به آنها رأی داده شود؟

آیا زنان فقط در انتخابات شوراهای و مجلس حق مشارکت دارند و در کاندیدا شدن برای ریاست جمهوری محدودیت و ممنوعیت دارند؟

بسیاری تاکنون برداشت کلی از واژه رجال را مترادف با شخصیت دانسته و تفاوتی بین زن و مرد برای کاندیدا شدن نمی‌دانستند. زیرا که زنان باید با تمرین و ممارست خود

رواداشته ایم.

۲- استفاده از واژه "رجال" نشان می‌دهد که ثدوین کنندگان قانون اساسی، به هر دلیل اعم از تایید و تأثیر نقش زنان در دفاع مقدس، پشتیبانی و یا همراهی آنان در دوره سازندگی - به خود اجازه نداده‌اند با توجه به مقتضیات جامعه و ملاحظات کشور به صراحت از واژه "مردان" استفاده کنند، هرچند که برخی از آنان نیز اصراری به استفاده از واژه "مردان" نداشته‌اند.

۳- در هیچ یک از اصول قانون اساسی به صراحت "مردان" را واجد صلاحیت برای مسئولیت‌های داده است که در

تفصیل حضور زنان به آن استناد شود. مجموعه اصول، ملاک را انسان برای کسب مسئولیت قرار داده است. در قانون اساسی مسئله "مشارکت فعال و گسترده تمامی عناصر اجتماع" به صراحت ذکر شده و همه افراد اجتماع را برابر تمامی مراحل تصمیم‌گیری‌های سیاسی و سرنوشت‌ساز مسئول دانسته است. در مقدمه این قانون، زنان را به دلیل متن بیشتری که در نظام طاغوتی متتحمل شده است بیش تر برای استیفای حقوقی ذیحق دانسته است. قانون اساسی "مشارکت عامه مردم بر تعیین سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خویش" را از وظایف دولت جمهوری اسلامی ایران دانسته و اعلام کرده است که همه امکانات برای امور مذکور فراهم آید.

آیا مشارکت برای زنان به معنای آن است که برای تعیین سرنوشت خویش فقط رأی بدهند؟

آیا زنان نمی‌توانند کاندیدا شوند تا به آنها رأی داده شود؟

آیا زنان فقط در انتخابات شوراهای و مجلس حق مشارکت دارند و در کاندیدا شدن برای ریاست جمهوری محدودیت و ممنوعیت دارند؟

بسیاری تاکنون برداشت کلی از واژه رجال را مترادف با شخصیت دانسته و تفاوتی بین زن و مرد برای کاندیدا شدن نمی‌دانستند. زیرا که زنان باید با تمرین و ممارست خود

کاندیداتوری ریاست جمهوری ارائه نمایند.

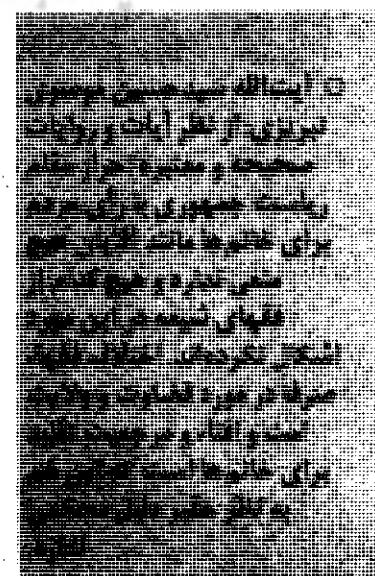
متن سوال برای بیش از پانزده نفر از شخصیت‌ها ارسال شد:

قانون اساسی در فصل نهم که موضوع آن قوه مجریه اعم از ریاست جمهوری و وزراء است، در اصل ۱۱۵ بیان می‌دارد: "رئیس جمهور باید از میان رجال مذهبی و سیاسی که موضع آن قوه مجریه اعم از باشند، انتخاب گردد: ایرانی الاصل، تابع ایران، مدیر و مدیر، دارای حسن سابقه و امانت و تقوی، مومن و معتقد به مبانی جمهوری اسلامی و مذهب رسی کشور." در یک نظریه معنای عبارت رجال مذهبی و سیاسی شخصیت‌های مذهبی و سیاسی عنوان شده، مشارکت سیاسی زنان از حقوق اساسی آنان شمرده می‌شود و در یک نظریه دیگر گفته می‌شود که جواب‌دادی پیروزی انقلاب موجب شد تا وضعیت قانون اساسی از این واژه استفاده کنند، و گرنه عدم صلاحیت زن برای زمامداری از پذیهای فقه اسلامی است. سوال اینست که آیا معنای عبارت رجل سیاسی همان شخصیت سیاسی است و اعم از زن و مرد می‌باشد و زنان محدودیتی در این مورد ندارند، یا آنکه فقه اسلامی عدم صلاحیت زن را محرز می‌داند و زنان برای این مستولیت محدودیت دارند؟"

پس از مدت‌ها پیگیری توسط کمیته زنان مجلس شورای اسلامی، شش تن از اساتید و علماء به این سوال پاسخ دادند.

آیت الله محمد موسوی بجنوردی در اصل ۱۱۵ قانون اعلام کرد که "مقصود از رجل سیاسی مذهبی در اصل ۱۱۵ قانون اساسی شخصیت سیاسی است نه مرد سیاسی و این معنی در جوامع فرهنگی عربی متداول است. مثلاً می‌گویند رجل علم، رجل فضیلت، رجل اخلاق، رجل سیاست یعنی شخصیت علمی و شخصیت فضیلت و شخصیت اخلاق و شخصیت سیاسی."

آیت الله سید حسین موسوی تبریزی در پاسخ به سوال فرمودند: "... از نظر آیات و روایات صحیحه و معتبره احرار مقام ریاست جمهوری بارأی مردم برای خانم‌ها مانند آقایان هیچ معنی ندارد و هیچ کدام از فقهاء شیعه در این مورد اشکال نکرده‌اند. اختلاف فقهاء صرفاً در مورد قضاؤت ولایت امت و افتاء و مرجعیت تقليد برای خانم‌ها است که این هم به نظر حیر دلیل محکمی ندارد و

تفسیر واژه "رجال" است اما مطالب زیر درخور تأمل است:

۱- انقلاب اسلامی ایران با یاری زنان که نیمی از جمعیت کشور هستند، به ثمر نشسته است. نقش زنان را در پیروزی انقلاب نمی‌توان نادیده گرفت.

۲- استمرار انقلاب اسلامی با توجه به جنگ تحملی به مدت هشت سال و ضرورت حضور زنان در دوره سازندگی، هنوز هم به حمایت همه

جانبه زنان نیاز دارد.

۳- تدوین کنندگان قانون اساسی هنگام رأی گیری به واژه "مرد" در اصل ۱۱۵ رأی ندادند و در عمل واژه "رجال" را برگزیدند. چرا؟

۴- امام خمینی رهبر انقلاب اسلامی هیچ گاه و در هیچ کدام از سخنرانی‌های خود به صراحة به ضرورت مرد بودن رئیس جمهوری اشاره نکرده‌اند.

۵- اختلاف نظر در دیدگاه علماء، نشان از این دارد که رئیس جمهوری شرط مرد بودن نداشته است.

۶- وجود زنانی که در کشورهای دیگر رئیس جمهور شده‌اند نشان می‌دهد که زنان به مرور توanstه‌اند توانایی هایی را کسب کنند. ضمن آنکه حضور بیش از ۵۰ درصد زنان در دانشگاه‌ها و کسب مدارج علمی، پژوهشی، مدیریتی و... در کشور مانشان از مشارکت زنان و ضرورت عصر کنونی است و اینکه آنان به حرکت درآمده‌اند و قله‌ها را فتح می‌کنند.

اکنون ۲۷ خرداد و ۳ تیر ۸۴ را سپری کرده‌ایم. زنانی که کاندیدا شده و ثبت نام کرده بودند تأیید صلاحیت نشدن و هشت مرد به عنوان نامزد ریاست جمهوری به میدان رفاقتند.

برای دوره دهم ریاست جمهوری چه باید کرد؟

سخنگوی شورای نگهبان^۱ نیز اعلام کرده است که هیچ موضع جدیدی از سوی شورای نگهبان درخصوص تغییر تفسیر رجال به معنای کاندیداتوری زنان در عرصه انتخابات ریاست جمهوری اعلام نشده است.

پی‌نوشت‌ها و مأخذ:

۱- چرا کاندیدای ریاست جمهوری شدم؟ اعظم طالقانی - پیام هاجر - شماره ۲۲۷ - تصویب بدون تصویع - جلسه ۶ خبرگان رهبری تدوین قانون اساسی

۲- دبیر شورای نگهبان: کیهان: ۷۶/۷۲۰ در این دوره^۹ نفر از خانم‌ها ثبت نام کرده بودند که یکی از آنها منصرف شد. به هر حال

این دسته از "رجال مذهبی و سیاسی" نبودند و نیازی به بررسی شرایط بعدی نبود. به نقل از پیام هاجر شماره ۲۲۸

۳- روزنامه شرق - ۸۳/۸/۳ "علم‌محبین‌الهـام سخنگوی شورای نگهبان: برداشت شورای نگهبان از "رجل" جنس "مرد" است."

۴- کمیته زنان یکی از کمیته‌های کمیسیون فرهنگی در مجلس دوره ششم که ریاست آن بر عهده خانم دکتر فاطمه راکمی بود.

۵- کتاب میزان القضاe مطبوع است البته به زبان عربی نوشته شده است.

۶- صدای عدالت - ۸۳/۷/۱۱

۷- روزنامه شرق، ۴ بهمن ۱۳۸۳، ص ۲

نمی‌گردد، لذا زنان حق دارند کاندیدای ریاست جمهوری گردند و به نظر اینجانب رجل مذکور در اصل ۱۱۵ قانون اساسی در معنای مطلق به کار رفته و ناظر به هر انسان اعم از ذکور یا اناث است.

دکتر سیدحسین صفائی نیز پس از بررسی دو نظریه سنتی و جدید اعلام می‌دارد که "از لحاظ شرعی و فقهی نیز تا آنجا که اینجانب اطلاع دارد منعی برای انتخاب زنان به سمت رئیس جمهور در صورتی که واجد شرایط مذکور در اصل ۱۱۵ باشد وجود ندارد. به هر حال این نظریه با روش‌های جدید تفسیر قانون

که در کشورهای پیشرفت‌شده بیش تر سازگار و مورد تأیید اینجانب است."

دونظریه نیز از آیت الله سید محمدحسن مرعشی و آیت الله مرتضی

مقتدای نماینده مجلس خبرگان رهبری به کمیته زنان واصل گردید.

نظریه آیت الله سید محمدحسن مرعشی بر این اساس بود که

تفسیر موسع از قانون بدون دلیل جائز نمی‌باشد و به علاوه مرجع

تفسیر قانون اساسی با شورای محترم نگهبان است.

آیت الله مرتضی مقتدای نیز با بیان مسئله ولایت و اینکه ریاست

جمهوری شاخه از ولایت است، در ولایت شرط مرد بودن را معتبر دانسته

است. در پایان نظریه ایشان یادآور شده است که "اعتبار شرط مرد بودن در ولایت به هیچ وجه دلالت بر وجود نقص در خانم‌ها یا امری که

برخلاف شان و حرمت و منزلت آنها باشد وجود ندارد بلکه این بازگشت

به کیفیت خلقت انسان و اختلاف بین زن و مرد در خلقت است..."

در پایان نیز نظر داده شده است که "... در عبارت مذکور از قانون

اساسی ترجیح با نظریه دوم مرقوم در سؤال است"

کمیته زنان مجلس ش.ا.ا. با توجه به پاسخ‌های دریافتی و نظرهای

متفاوت رسیده و عدم پاسخگویی دیگر اساتید حوزه و دانشگاه تصمیم

گرفت با توجه به اصل ۹۸ قانون اساسی اقدام کند و تفسیر را به عهده

شورای نگهبان بگذارد. تفسیر قانون اساسی با تصویب سه چهارم

اعضاء انجام می‌شود.

تلاش برای تنظیم طرح قانونی استفساریه

کمیته زنان و اعضای فراکسیون زنان در مجلس ششم منتهی را تهیه کردند تا از شورای محترم نگهبان استفسار کنند.

موضوع:

"آیا مراد قانونگذار از واژه "رجال" در عبارت "رجال مذهبی و سیاسی" در ارتباط با انتخابات ریاست جمهوری ج.ا.ا. در اصل یکصد و پانزدهم قانون اساسی "مرد" است یا منظور "شخصیت" مذهبی و سیاسی اعم از زن یا مرد می‌باشد؟

رئيس کمیته زنان در گفت و گویی اعلام کرد که علی رغم آماده بودن طرح استفساریه، از طرح آن به دلایل اعلام شده، نامید شده است.

به این ترتیب مجلس ششم پایان یافت و تلاشی که برای رسیدن به این مرحله، زمان زیادی را به خود اختصاص داده بود، به سرانجام نرسید.

هر چند که رئیس جمهوری زنان در ایران در گرو